

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПАТЕНТИМА

Члан 1.

У Закону о патентима („Службени гласник РС”, бр. 99/11 и 113/17 – др. закон) члан 2. став 1. тачка 6) мења се и гласи:

„6) регистар је збирка података коју у електронском облику води и одржава надлежни орган, а која се односи на поднете пријаве, признате патенте са сертификатима о додатној заштити, мале патенте и заступнике страног физичког или правног лица које нема седиште или пребивалиште на територији Републике Србије;”.

У тачки 9) после речи: „по пријави,” речи: „патенту или малом патенту” замењују се речима: „захтеву за признање сертификата о додатној заштити, патенту, малом патенту, сертификатом о додатној заштити или захтеву за упис европског патента у Регистар патената”.

Тачка 20) мења се и гласи:

„20) лек значи сваку супстанцу или комбинацију супстанци намењених за лечење или спречавање болести код људи или животиња и сваку супстанцу или комбинацију супстанци која се може применити на људима или животињама у сврху постављања медицинске дијагнозе или поновног успостављања, исправљања или измене физиолошких функција код људи или животиња;”.

Тачка 21) мења се и гласи:

„21) основни патент значи патент који је у захтеву за признање сертификата одређен од стране носиоца патента, а којим се штити производ из члана 113. став 2. овог закона, препарат из тачке 25. овог члана, поступак за добијање производа или примена производа;”.

У тачки 22) подтачка (4) речи: „или њихових делова” бришу се, а тачка на крају замењује се тачком запетом.

После подтачке (4) додаје се подтачка (5), која гласи:

„(5) уништавање делова биљака, контрола или спречавање нежељеног раста биљака;”.

Тачка 24) мења се и гласи:

„24) активна супстанца је супстанца или микроорганизам, укључујући вирусе, која има опште или специфично дејство на штетне организме, биље, делове биљака или биљне производе;”.

Тачка 25) мења се и гласи:

„25) препарат је мешавина или раствор две или више супстанци, од којих је најмање једна активна супстанца, намењених за примену као средство за заштиту биља;”.

У тачки 26) речи: „воће, поврће” замењују се речју: „плодове”.

У тачки 27) после речи: „биље” додају се речи: „из тачке 26) овог члана”.

У тачки 28) после речи: „царству” додају се запета и речи: „као и вируси, бактерије и микоплазме”, а тачка на крају замењује се тачком запетом.

После тачке 28) додају се тачке 29) и 30), које гласе:

„29) подаци о подносиоцу пријаве, носиоцу патента, подносиоцу захтева или предлога, стицаоцу права или лиценце, залогодавцу и заложном повериоцу су: лично име и адреса физичког лица, односно пословно име и седиште правног лица;

30) подаци о заступнику су: лично име и седиште заступничке канцеларије физичког лица, односно пословно име и седиште правног лица.”

Члан 2.

После члана 2. додају се називи изнад чланова и чл. 2а и 2б, који гласе:

„Прикупљање, обрада и заштита података

Члан 2а

Надлежни орган приликом прикупљања и обраде података о личности поступа у складу са законом којим се уређује заштита података о личности.

Приступ информацијама од јавног значаја

Члан 2б

Право на слободан приступ информацијама од јавног значаја садржаним у пријави патента, регистрима из члана 70. овог закона, списима објављених пријава патената, признатих патената, малих патената, сертификата о додатној заштити и другим информацијама којима располаже надлежни орган, остварује се у складу са законом који уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја.”

Члан 3.

У члану 9. став 1. тачка 3) после речи: „или животиње” додају се запета и речи: „као и биљке или животиње добијене искључиво битно биолошким поступком”.

Члан 4.

У члану 10. став 3. речи: „које се примењују” замењују се речима: „за употребу”.

Члан 5.

У члану 11. став 3. брише се.

Члан 6.

У члану 25. став 1. после речи: „сорти” запета и речи: „с тим да се тако добијени производи не могу користити у комерцијалне сврхе” бришу се.

У ставу 2. после речи: „сагласност,” додаје се реч: „пољопривредни”.

Члан 7.

Назив изнад члана и члан 29. мењају се и гласе:

„Унакрсна принудна лиценца

Члан 29.

Кад оплемењивач биљака не може да стекне или користи право оплемењивача биљне сорте, а да тиме не повреди ранији патент, он може органу државне управе надлежном за послове пољопривреде поднети захтев за издавање принудне лиценце за коришћење заштићеног проналаска у обиму који је неопходан за коришћење права оплемењивача биљне сорте.

Ако принудна лиценца буде издата, носилац патента има право на унакрсну принудну лиценцу за коришћење заштићене биљне сорте, под разумним условима.

Кад носилац патента који се односи на биотехнолошки проналазак не може да користи своје право, а да тиме не повреди раније право оплемењивача биљне сорте, може поднети органу државне управе надлежном за послове пољопривреде захтев за издавање принудне лиценце за коришћење заштићене биљне сорте.

Ако принудна лиценца буде издата, носилац права оплемењивача биљне сорте има право на унакрсну принудну лиценцу за коришћење заштићеног проналазак, под разумним условима.

Принудна лиценца из ст. 1. и 3. овог члана не може бити искључива.

Подносилац захтева за принудну лиценцу из ст. 1. и 3. овог члана мора доказати:

- 1) да је безуспешно покушао да прибави уговорну лиценцу;
- 2) да биљна сорта или проналазак представља значајан технички напредак од посебног економског интереса, у односу на проналазак заштићен патентом или заштићену биљну сорту.

Принудна лиценца из ст. 1. и 3. овог члана може се преносити само заједно са производним погоном у којем се искоришћава проналазак за који је издата.

За принудну лиценцу из ст. 1. и 3. овог члана стицалац лиценце дужан је да плаћа одговарајућу накнаду.”

Члан 8.

У члану 67. став 2. мења се и гласи:

„Против одлука надлежног органа из става 1. овог члана, може се изјавити жалба Влади у року од 15 дана од дана пријема одлуке, ако овим законом није другачије прописано.”

Став 3. брише се.

Досадашњи став 4. постаје став 3.

Члан 9.

Назив изнад члана и члан 69. мењају се и гласе:

„Таксе

Члан 69.

У управном поступку пред надлежним органом плаћају се републичке административне таксе, за које се надлежном органу достављају докази о уплатама.”

Члан 10.

Члан 70. мења се и гласи:

„Члан 70.

Надлежни орган води Регистар патената и Регистар малих патената.

Регистар патената садржи: број пријаве патента; признати датум подношења пријаве; назив проналазак; ознаке по међународној класификацији патената; податке о праву првенства; податке о подносиоцу пријаве, носиоцу

патента и проналазачу или податак о достављеној изјави проналазача да не жели да буде наведен у пријави; податке о заступнику; датум објаве пријаве патента и број службеног гласила; датум накнадне објаве извештаја о претраживању и број службеног гласила; податке о променама које се односе на пријаву или патент (пренос права, лиценца, залога и др.); регистарски број патента; датум објаве патента и број службеног гласила; податке о сертификату о додатној заштити; као и податке о исходу поступка по поднетим пријавама.

Поред података наведених у ставу 2. овог члана, за међународне пријаве патената, у Регистар патената уписује се број и датум подношења међународне пријаве патента и број и датум међународне објаве међународне пријаве патента.

Поред података из ст. 2. и 3. овог члана, за проширене европске патенте и европске патенте, у Регистар патената уписује се број предмета и датум подношења захтева.

Регистар малих патената садржи: број пријаве малог патента; признати датум подношења пријаве; назив проналаска; ознаке по међународној класификацији патената; податке о праву првенства; податке о подносиоцу пријаве, носиоцу малог патента и проналазачу или податак о достављеној изјави проналазача да не жели да буде наведен у пријави; податке о заступнику; податке о променама које се односе на пријаву или мали патент (пренос права, лиценца, залога и др.); регистарски број малог патента; датум објаве малог патента и број службеног гласила; податак о издатој потврди о испитивању признатог малог патента; податке о исходу поступка по поднетим пријавама.”

Члан 11.

Члан 73. мења се и гласи:

„Члан 73.

Ако подносилац пријаве или носилац права упркос дужној пажњи коју су захтевале околности пропусти да, у прописаном року, предузме неку радњу у поступку, чија је непосредна правна последица губитак признатог датума подношења, права из пријаве или признатог права, надлежни орган решењем дозвољава поновно успостављање права, ако подносилац пријаве или носилац права у прописаном року:

- 1) поднесе предлог за поновно успостављање права у писаној форми и предузме све пропуштене радње;
- 2) наведе разлоге због којих је био спречен да у року предузме пропуштене радње и учини те разлоге вероватним;
- 3) достави доказ о плаћеној републичкој административној такси.

Ако надлежни орган дозволи поновно успостављање права, поништава одлуку коју је донео у вези са пропуштањем.

Предлог за поновно успостављање права подноси се у року од три месеца од дана кад је престао разлог који је проузроковао пропуштање, а ако је подносилац предлога касније сазнао за пропуштање, од дана сазнања за пропуштање, али не по протеку рока од 12 месеци од дана пропуштања рока или ако се предлог односи на неплаћање таксе за одржавање права, најкасније 12 месеци од дана истека додатног рока за плаћање из члана 40. става 5. овог закона.

Предлог за поновно успостављање права поднет након истека рока из става 2. овог члана надлежни орган одбацује.

Ако предлог за поновно успостављање права не испуњава прописане услове у погледу садржине или ако нису испуњени услови из става 1. тач. 1) и 3) овог члана, надлежни орган писаним путем позива подносиоца предлога да отклони недостатке у примереном року.

Ако подносилац предлога не поступи по позиву из става 5. овог члана надлежни орган предлог за поновно успостављање права одбацује.

Предлог за поновно успостављање права не може се поднети због пропуштања рока за предузимање следећих радњи у поступку:

- 1) подношење предлога из става 1. овог члана;
- 2) подношење захтева за продужење рока;
- 3) подношење захтева за наставак поступка;
- 4) радњи у поступцима пред надлежним органом у којима учествује више странака;
- 5) подношење захтева за обнову права првенства и захтева за исправљање или допуну захтева за признање права првенства.

Предлог за поновно успостављање права поднет због пропуштања радњи наведених у ставу 7. овог члана надлежни орган одбацује.

Надлежни орган не може одбити предлог из става 1. овог члана, у целости или делимично, уколико претходно не обавести подносиоца предлога о разлозима одбијања и не позове га да се у року од два месеца писмено изјасни о тим разлозима.

Свако савесно лице које је отпочело коришћење у производњи проналаска који је предмет објављене пријаве или које је извршило све неопходне припреме за отпочињање таквог коришћења у времену између губитка права и објаве података о усвајању предлога за поновно успостављање права, има право да настави коришћење проналаска искључиво у производне сврхе, у свом погону или у туђем погону за сопствене потребе."

Члан 12.

Члан 74. мења се и гласи:

„Члан 74.

Ако је подносилац пријаве или носилац права пропустио рок одређен од стране надлежног органа за предузимање радње у поступку пред надлежним органом у вези са пријавом или признатим правом из члана 107. став 6, члана 149. став 8. и члана 120. став 3. овог закона, може поднети захтев за наставак поступка у вези са пријавом или признатим правом, а надлежни орган решењем одобрава наставак поступка, под условом да подносилац пријаве или носилац права:

- 1) поднесе захтев за наставак поступка у писаној форми и изврши све пропуштене радње у прописаном року;
- 2) достави доказ о плаћеној републичкој административној такси.

Ако надлежни орган дозволи наставак поступка, поништава одлуку коју је донео у вези са пропуштањем.

Захтев за наставак поступка може се поднети у року од три месеца од дана пријема обавештења надлежног органа о пропуштању рока одређеног од

стране надлежног органа или од пријема обавештења о губитку права као непосредној правној последици пропуштања рока.

Захтев за наставак поступка поднет након истека рока из става 3. овог члана надлежни орган одбацује.

Ако пропуштене радње нису извршене у року из става 3. овог члана, надлежни орган захтев за наставак поступка одбацује.

Ако захтев за наставак поступка не испуњава прописане услове у погледу садржине или ако нису испуњени услови из става 1. овог члана, надлежни орган писаним путем позива подносиоца захтева да отклони недостатке у примереном року.

Ако подносилац захтева не поступи по позиву из става 6. овог члана, надлежни орган захтев за наставак поступка одбацује.

Захтев за наставак поступка не може се поднети ако је пропуштен рок:

- 1) из става 3. овог члана;
- 2) за подношење захтева за обнову права првенства и захтева за исправљање или допуну захтева за признање права првенства;
- 3) за подношење предлога за поновно успостављање права из члана 73. овог закона;
- 4) за подношење другог или било ког каснијег захтева за продужење рока;
- 5) за радње у поступцима пред надлежним органом у којима учествује више странака.

Захтев за наставак поступка поднет због пропуштања рокова наведених у ставу 8. овог члана надлежни орган одбацује.

Ако је надлежни орган усвојио захтев из става 1. овог члана на одговарајући начин примењује се одредба члана 73. став 10. овог закона.”

Члан 13.

У члану 75. став 1. после речи: „адресе носиоца права или подносиоца пријаве” додају се запета и речи: „као и друге промене”.

Став 2. мења се и гласи:

„Захтев за упис промене из става 1. овог члана садржи: регистарски број патента или малог патента, број пријаве, податке о носиоцу права и подносиоцу пријаве и назначење врсте промене.”

У ставу 5. реч: „прописане” замењује се речима: „републичке административне”.

После става 9. додаје се нови став 10, који гласи:

„Право да поднесу захтев за промену имена и адресе проналазача имају подносилац пријаве, носилац права и проналазач.”

Став 10. брише се.

Члан 14.

Члан 76. мења се и гласи:

„Члан 76.

Језичке грешке, грешке у писању, као и друге сличне неисправности у поднесцима и актима, исправљају се на основу писаног захтева подносиоца пријаве, носиоца права или по службеној дужности.”

Члан 15.

У члану 80. став 1. мења се и гласи:

„Захтев за признање права садржи изричито назначење да се тражи признање патента или малог патента, податке о подносиоцу пријаве, податке о проналазачу, односно напомену о изјави да проналазач не жели да буде наведен у пријави, назив проналаска који јасно и сажето изражава суштину проналаска и који не сме да садржи измишљене или комерцијалне називе, жигове, имена шифре, скраћенице за уобичајене производе и сл; захтев са подацима о затраженом праву првенства: датум, број пријаве и земља у којој је поднета пријава која служи као основ за признање права првенства; податке о излагању на међународној изложби ако је проналазак био излаган; број првобитне пријаве, у случају подношења издвојене пријаве; број основне пријаве или основног патента у случају подношења допунске пријаве патента; податке о осталим деловима пријаве (број страница описа проналаска, број патентних захтева и број страница нацрта); потпис подносиоца пријаве.”

Став 4. мења се и гласи:

„Ако проналазач не жели да његово име буде наведено у захтеву за признање права, регистрима, као ни у другим исправама предвиђеним овим законом, подносилац пријаве је дужан да достави надлежном органу писану изјаву проналазача о томе.”

Став 6. мења се и гласи:

„Надлежни орган ближе одређује прилоге који се подносе уз захтев за признање права.”

Члан 16.

Члан 82. мења се и гласи:

„Члан 82.

Проналазак мора бити описан потпуно и јасно, тако да га стручњак из одговарајуће области може извести.

Ако проналазак обухвата употребу биолошког материјала или се односи на биолошки материјал који није доступан јавности и који не може бити описан у пријави патента на начин који омогућава стручњаку из одговарајуће области да проналазак изведе, сматраће се да опис проналаска испуњава услов из става 1. овог члана ако:

1) је узорак биолошког материјала депонован, најкасније на датум подношења пријаве патента у надлежној депозитној установи;

2) пријава патента садржи све информације о карактеристикама депонованог биолошког материјала које су доступне подносиоцу пријаве до дана подношења пријаве;

3) су у пријави патента назначени назив и адреса надлежне депозитне установе, број под којим је биолошки материјал депонован и датум

депоновања. Подаци о извршеном депоновању се могу доставити накнадно до завршетка техничких припрема за објаву пријаве патента или до дана подношења захтева за превремену објаву.

Надлежна установа из става 2. овог члана је установа која је одређена на основу Закона о потврђивању Будимпештанског споразума о међународном признавању депозита микроорганизама ради поступка патентирања („Службени лист СРЈ – Међународни уговори”, број 3/93).

Надлежни орган ближе прописује садржину и начин описа проналаска, услове за издавање узорка депонованог биолошког материјала, поновно депоновање биолошког материјала, као и начин достављања пописа секвенци откривених у опису проналаска.”

Члан 17.

У члану 86. став 1. тачка 3) речи: „и у случају да опис не испуњава прописане услове” бришу се.

Члан 18.

Члан 88. мења се и гласи:

„Члан 88.

Ако подносилац пријаве патента или носилац патента допуни или усаврши проналазак који је предмет основне пријаве или основног патента, за извршену допуну, или усавршавање, може поднети допунску пријаву која не задржава датум подношења основне пријаве.

Допунска пријава патента се може поднети на основну пријаву или на основни патент.

Одустанком од основне пријаве патента обуставља се поступак по допунској пријави. Ако се поступак по основној пријави обустави из било ког другог разлога, подносилац пријаве има право, у року од три месеца од дана правноснажности одлуке о обустави поступка, да поднесе надлежном органу захтев да допунска пријава постане основна.

Ако подносилац пријаве не поднесе у прописаном року захтев да допунска пријава постане основна, надлежни орган обуставља поступак по допунској пријави.

На основу допунске пријаве, може се стећи допунски патент, с тим што он не може бити признат пре признања основног патента.

Ако основни патент престане да важи или решење о његовом признању буде поништено, носилац патента има право да у року од три месеца од датума престанка патента или правноснажности одговарајућег решења, поднесе надлежном органу захтев да допунски патент постане основни.

Ако носилац патента не поднесе у прописаном року захтев да допунски патент постане основни, надлежни орган доноси решење о престанку важења допунског патента.

Ако постоји више допунских пријава или патената, само један од њих постаје основни, а остали се, као допунски, на захтев подносиоца пријаве или носиоца патента, који се подноси у року из става 6. овог члана, везују за основну пријаву или патент.”

Члан 19.

Члан 97. мења се и гласи:

„Члан 97.

По пријему пријаве, надлежни орган испитује да ли су испуњени услови из члана 86. овог закона за признање датума подношења пријаве.

Ако надлежни орган, приликом признавања датума подношења пријаве патента, утврди да у пријави патента недостаје део описа или да пријава патента садржи позив на нацрт који недостаје, позива подносиоца пријаве да у року од два месеца од пријема позива достави део описа односно нацрт, који недостаје.

Ако подносилац пријаве достави део описа односно нацрт који је недостајао, у року од два месеца од подношења пријаве патента или у року из става 2. овог члана у случају када је надлежни орган позвао подносиоца пријаве да достави део описа односно нацрт, надлежни орган признаје као датум подношења пријаве патента, датум када је подносилац пријаве доставио део описа односно нацрт, који је недостајао.

Ако подносилац пријаве достави део описа, односно нацрт који је недостајао, у року из става 2. овог члана, а при подношењу пријаве патента је захтевао право првенства, признати датум подношења пријаве патента остаје датум када су испуњени услови из члана 86. овог закона, под условом да је део описа, односно нацрт, који је недостајао у потпуности садржан у ранијој пријави патента.

Ако подносилац пријаве не поступи по позиву надлежног органа у року из става 2. овог члана, сматраће се да се није ни позвао на део описа или на нацрт.

Ако подносилац пријаве отклони недостатке у року из става 2. овог члана, надлежни орган као датум подношења пријаве признаје датум кад је подносилац пријаве отклонио уочене недостатке.

Ако пријава садржи позив на нацрт који није садржан у пријави, надлежни орган позива подносиоца пријаве да достави нацрт у року од два месеца. Ако подносилац достави нацрт у прописаном року, датумом подношења пријаве сматраће се датум пријема нацрта. Уколико нацрт не буде достављен, сматраће се да се подносилац на нацрт није ни позвао.

Пријава којој је признат датум подношења, уписује се у Регистар патената или Регистар малих патената.

Ако подносилац пријаве не отклони недостатке у року из става 2. овог члана, надлежни орган пријаву одбацује.”

Члан 20.

У члану 98. став 3. реч: „нарочито” брише се.

Став 4. брише се.

Члан 21.

Члан 99. мења се и гласи:

„Члан 99.

После признања датума подношења пријаве, надлежни орган испитује да ли је:

- 1) плаћена такса за подношење пријаве и достављен доказ о уплати републичке административне таксе;
- 2) достављено уредно пуномоћје заступника или изјава о заједничком представнику, у одговарајућем случају;
- 3) у пријави назначен проналазач, односно да ли постоји његова изјава да не жели да буде наведен у пријави;
- 4) поднет уредан захтев за признање права првенства;
- 5) достављена изјава о основу стицања права на подношење пријаве;
- 6) ако је подносилац пријаве страном лице, пријава поднета у складу са чланом 5. овог закона;
- 7) садржај пријаве у складу са чланом 79. овог закона;
- 8) задовољена форма списка у пријави;
- 9) нацрт сачињен у складу са чланом 85. овог закона;
- 10) апстракт сачињен у складу са чланом 84. овог закона.

Ако се испитивањем из става 1. овог члана утврди да пријава није састављена у складу с одредбом става 1. овог члана, надлежни орган, уз навођење разлога, позива подносиоца пријаве да у року који не може бити краћи од два месеца, нити дужи од три месеца отклони недостатке.

На образложени захтев подносиоца пријаве, надлежни орган може продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра оправданим, али не дуже од три месеца.

Ако подносилац пријаве не отклони недостатке из става 2. овог члана, осим у случају недостављања изјаве о заједничком представнику, надлежни орган пријаву одбацује.

Надлежни орган ближе прописује форму списка у пријави из става 1. тачка 8) овог члана.”

Члан 22.

У члану 100. став 10. речи: „садржину захтева за израду извештаја о претраживању и” бришу се.

Члан 23.

Члан 102. мења се и гласи:

„Члан 102.

Пријава патента објављује се у службеном гласилу у најкраћем року, и то:

- 1) након истека рока од 18 месеци, рачунајући од датума подношења пријаве, а ако је затражено право првенства, рачунајући од датума тог првенства или
- 2) на захтев подносиоца пријаве, пријава патента може се објавити и раније.

Пријава патента се објављује истовремено када се издаје и патентни спис, уколико одлука о признању патента ступи на снагу пре истека рока наведеног у ставу 1. тачка 1) овог члана.

Пријава патента се не објављује ако подносилац одустане од пријаве или је пријава патента одбачена пре завршетка техничких припрема за њену објаву.

Надлежни орган ближе прописује када се техничке припреме за објаву пријаве патента сматрају завршеним, као и садржину објаве пријаве патента.

За сваки број службеног гласила надлежни орган на својој интернет страници објављује када се техничке припреме за објаву пријаве патента сматрају завршеним.”

Члан 24.

У члану 103. став 1. речи: „достављања извештаја о претраживању” замењују се речима: „објаве извештаја о претраживању у службеном гласилу.”

Члан 25.

У члану 104. став 5. мења се и гласи:

„Ако надлежни орган утврди да предмет пријаве не испуњава услове из става 1. овог члана, обавештава подносиоца пријаве о резултатима испитивања и позива да отклони констатоване недостатке, односно да се изјасни о разлозима због којих се патент не може признати, у року који не може бити краћи од два месеца нити дужи од три месеца.”

Члан 26.

После члана 112. додаје се члан 112а, који гласи:

„Члан 112а

Надлежни орган ближе уређује начин претраживања стања технике и редослед радњи службеног лица у поступку суштинског испитивања пријаве патента.”

Члан 27.

Назив изнад члана 113. мења се и гласи: „Област примене”.

У члану 113. став 2. реч: „мешавина” замењује се речју: „комбинација”.

Члан 28.

Члан 114. мења се и гласи:

„Члан 114.

У оквиру заштите признате основним патентом, заштита призната сертификатом односи се само на производ обухваћен дозволом за стављање у промет одговарајућег лека за људе или животиње и на сваку примену производа као лека за коју је дозвола издата пре истека рока важења сертификата.

У оквиру заштите признате основним патентом, заштита призната сертификатом односи се само на производ обухваћен дозволом за стављање одговарајућег средства за заштиту биља у промет и на сваку примену производа као средства за заштиту биља за коју је дозвола издата пре истека рока важења сертификата.

У складу са одредбама ст. 1. и 2. овог члана, сертификат обезбеђује иста права као и основни патент и подлеже истим ограничењима и истим обавезама.”

Члан 29.

Члан 116. мења се и гласи:

„Члан 116.

Сертификат се признаје на основу поднетог захтева, ако су на дан његовог подношења испуњени следећи услови:

- 1) да је производ заштићен основним патентом који је на снази;
- 2) да је у складу са посебним прописима издата важећа дозвола за стављање производа у промет као лека за људе или животиње, односно средства за заштиту биља;
- 3) да производ већ није био предмет заштите сертификатом;
- 4) да је дозвола из тачке 2) овог члана прва дозвола за стављање производа у промет као лека за људе или животиње или средства за заштиту биља на територији Републике Србије;
- 5) да је прва дозвола издата после 1. јануара 2005. године.”

Члан 30.

У члану 117. став 2. речи: „објаве података о признању патента из члана 111. овог закона” замењују се речима: „признања патента”.

Члан 31.

Члан 118. мења се и гласи:

„Члан 118.

Захтев за признање сертификата садржи:

- 1) податке о подносиоцу захтева: име, презиме и адресу ако је у питању физичко лице или назив и седиште ако је у питању правно лице;
- 2) податке о заступнику, уколико је именован;
- 3) број признатог основног патента и назив проналаска;
- 4) број и датум прве дозволе за стављање производа у промет издате од стране органа надлежног за стављање у промет производа на територији Републике Србије.

Уз захтев за признање сертификата подноси се:

- 1) дозвола за стављање производа у промет издата од стране органа надлежног за стављање у промет производа на територији Републике Србије, као и сажетак карактеристика производа;
- 2) доказ о уплаћеној републичкој административној такси.

Подаци о захтеву за признање сертификата уписују се у Регистар патената надлежног органа.”

Члан 32.

Члан 119. мења се и гласи:

„Члан 119.

У поступку одлучивања о захтеву за признање сертификата надлежни орган утврђује следеће:

- 1) да ли је захтев поднет у року прописаном чланом 117. овог закона;

2) да ли је захтев поднет у прописаној форми и да ли садржи све податке и прилоге прописане чланом 118. ст. 1. и 2. овог закона;

3) да ли је основни патент био важећи у време подношења захтева за признање сертификата и да ли је подносилац захтева истовремено и носилац основног патента.

Ако захтев за признање сертификата не испуњава све услове из става 1. овог члана, надлежни орган позива подносиоца захтева да у року од 30 дана од дана пријема позива отклони недостатке наведене у позиву, односно да се о њима изјасни.

Ако подносилац захтева у прописаном року не отклони недостатке наведене у позиву, односно о њима се не изјасни, надлежни орган захтев за признање сертификата одбацује.

Ако су испуњени услови из става 1. овог члана или ако подносилац захтева отклони недостатке у року из става 2. овог члана, надлежни орган признаје као датум подношења захтева за признање сертификата датум када је сертификат поднет надлежном органу.

Након признања датума подношења пријаве надлежни орган одбија промену захтева за признање сертификата у погледу основног патента.

Ако захтев за признање сертификата испуњава услове из става 1. овог члана, надлежни орган утврђује да ли су на дан подношења захтева испуњени сви услови за признање сертификата прописани овим законом.

Ако надлежни орган утврди да нису испуњени услови за признање сертификата прописани овим законом, обавештава подносиоца о резултатима испитивања и позива да отклони утврђене недостатке, односно да се изјасни о разлозима због којих се сертификат не може признати, у року од два месеца од дана пријема обавештења.

На образложени захтев подносиоца, надлежни орган доноси закључак о продужењу рока из става 2. овог члана за време које сматра оправданим, али не дужи од три месеца, под условом да је достављен доказ о уплати републичке административне таксе.

Ако подносилац захтева пропусти да у остављеном року одговори на обавештење о резултатима испитивања из става 2. овог члана, надлежни орган одбацује захтев за признање сертификата.

Ако надлежни орган утврди да нису испуњени услови за признање сертификата прописани овим законом, доноси решење о одбијању захтева за признање сертификата.”

Члан 33.

Члан 120. мења се и гласи:

„Члан 120.

Ако су испуњени услови за признање сертификата прописани овим законом и ако је достављен доказ о уплати трошкова објаве, надлежни орган доноси решење о признању сертификата којим се одређује његово трајање.

Ако је истекао законски рок важења основног патента, надлежни орган доноси решење из става 1. овог члана, уколико су плаћене и све доспеле годишње таксе за одржавање сертификата којима је истекао додатни рок за плаћање.

Уколико подносилац захтева не плати таксе из ст. 1. и 2. овог члана у року који је за то одређен, надлежни орган захтев одбацује.”

Члан 34.

Члан 121. мења се и гласи:

„Члан 121.

Надлежни орган у службеном гласилу објављује податке из захтева за признање сертификата прописане чланом 118. став 1. овог закона, податке о сертификату, податак о одбијању или одбацивању сертификата, као и податак о престанку важења сертификата.”

Члан 35.

У члану 123. после става 2. додаје се став 3, који гласи:

„У сврху одређивања важења сертификата из става 1. овог члана, за производ који је обухваћен дозволом за стављање у промет средства за заштиту биља, узима се датум издавања прве привремене дозволе за стављање у промет, само ако је привремена дозвола непосредно праћена коначном дозволом за стављање у промет за исти производ.”

Члан 36.

После члана 123. додају се назив изнад члана и члан 123а, који гласе:

„Продужење важења сертификата

Члан 123а

Важење сертификата за лек из члана 123. ст. 1. и 2. овог закона може се продужити за шест месеци, ако су за лек завршена сва потребна испитивања по одобреном педијатријском истраживачком плану у државама чланицама Европске уније, под условом да је дозвола за стављање лека у промет издата у свим државама чланицама Европске уније, у складу са посебним прописима.”

Члан 37.

Члан 124. мења се и гласи:

„Члан 124.

За одржавање важења сертификата плаћа се републичка административна такса, рачунајући од датума почетка важења сертификата.”

Члан 38.

Члан 125. мења се и гласи:

„Члан 125.

Сертификат престаје да важи:

- 1) истеком временског периода из члана 123. овог закона;
- 2) ако се носилац одрекне сертификата, сертификат престаје да важи наредног дана од дана достављања надлежном органу писане изјаве о одрицању;
- 3) ако годишња такса из члана 124. овог закона није благовремено плаћена и није достављен доказ о извршеној уплати, наредног дана од дана истека рока из члана 124. овог закона;
- 4) ако производ за који је признат сертификат више не може бити у промету због престанка важења дозволе из било ког разлога.

Надлежни орган одлучује о престанку сертификата у случају из става 1. тачка 4) овог члана по службеној дужности, или на захтев.

О престанку важења сертификата надлежни орган доноси решење.

Решење донето у случајевима из става 1. тач. 2) и 3) овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.”

Члан 39.

Члан 127. мења се и гласи:

„Члан 127.

Решење о признању сертификата о додатној заштити оглашава се ништавим:

1) ако је сертификат признат противно условима прописаним овим законом;

2) ако је основни патент престао да важи у складу са чл. 41, 42. и 43. овог закона;

3) ако је основни патент оглашен ништавим у потпуности или делимично, због чега производ за који је сертификат издат више није обухваћен патентним захтевима или ако након престанка основног патента постоје разлози који би такав поништај оправдали.

На оглашавање ништавим сертификата о додатној заштити сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на поступак по предлогу за оглашавање ништавим решења о признању патента.

Ако је основни патент оглашен ништавим у потпуности или делимично, надлежни орган може по службеној дужности огласити ништавим и сертификат.”

Члан 40.

У члану 130. став 3. реч: „прописане” замењује се речима: „републичке административне”.

У ставу 10. после речи: „предлога” додају се речи: „и позвати га да у року из става 5. овог члана достави образложене примедбе”.

Став 11. мења се и гласи:

„Уколико носилац права не достави патентне захтеве у измењеном облику или га надлежни орган није позвао да достави патентне захтеве у измењеном облику, надлежни орган обавештава странке у поступку о тексту патентних захтева са којим намерава да одржи патент или мали патент у важности у измењеном облику и позива их да поднесу образложене примедбе у року из става 5. овог члана.”

После става 13. додаје се нови став 14, који гласи:

„На образложени захтев носиоца права или подносиоца предлога, уз који се доставља доказ о уплати републичке административне таксе, надлежни орган продужава рок из става 5. овог члана за време које сматра примереним.”

Досадашњи ст. 14. и 15. постају ст. 15. и 16.

Досадашњи став 16, који постаје став 17, мења се и гласи:

„Решење о делимичном оглашавању ништавим патента или малог патента надлежни орган доноси под условом да је плаћена републичка административна такса за објаву прописаних података из решења о

делимичном оглашавању ништавим патента или малог патента и такса штампања патентног списка у измењеном облику.”

У досадашњем ставу 17, који постаје став 18, број: „16.” замењује се бројем: „17.”.

Досадашњи став 18. постаје став 19.

Члан 41.

Назив изнад члана и члан 132. мењају се и гласе:

„Повреда права и право на тужбу

Члан 132.

Повредом права из објављене пријаве патента, патента или малог патента сматра се свако неовлашћено предузимање радњи из чл. 14. и 15. овог закона.

Тужбу због повреде права или постојања озбиљне опасности да ће право бити повређено надлежном суду може да поднесе: подносилац пријаве патента, носилац права или стицалац лиценце.

Подносилац пријаве или стицалац лиценце има право на тужбу након објаве пријаве патента.

Стицалац лиценце може да поднесе тужбу надлежном суду због повреде права у обиму у коме је на основу закона или уговора стекао право на искоришћавање проналаска, уколико другачије није уговорено.

Ако су више лица носиоци права или носиоци права из објављене пријаве патента на истом проналаску сваки од њих је овлашћен да у своје име и за свој рачун захтева грађанско-правну заштиту.”

Члан 42.

Члан 133. мења се и гласи:

„Члан 133.

Тужбом се може захтевати нарочито:

1) утврђење повреде права или озбиљне опасности да ће право бити повређено;

2) забрана радњи којима се повређује право или радњи које представљају озбиљну опасност да ће право бити повређено, као и забрана понављања таквих или сличних радњи под претњом новчане казне;

3) накнада штете због повреде права;

4) објављивање пресуде о трошку туженог;

5) одузимање, односно трајно искључење из промета или уништење, или преиначење без било какве накнаде, производа који су настали или стечени повредом права;

6) забрана отуђења, одузимање или уништење, без било какве накнаде, материјала и предмета (прибор, алат) који су претежно употребљени у стварању производа којима се повређује право.

У случају повреде права тужба се може поднети и против лица чије су услуге коришћене при повреди права (посредник).

При одлучивању о тужбеном захтеву из става 1. тачка 4) овог члана, суд одлучује у којем ће средству јавног информисања бити објављена пресуда. Ако

суд одлучи да се објави само део пресуде, при одлучивању о тужбеном захтеву, одредиће да се објави изрека и према потреби онај део пресуде из којег је видљиво о каквој се повреди ради и ко је извршио повреду.

При разматрању тужбених захтева из става 1. тач. 5) и 6) овог члана, суд узима у обзир сразмеру између озбиљности повреде и тужбених захтева, као и интерес трећих лица.

Подносилац пријаве има право на накнаду штете од датума објаве.

На питања у вези са накнадом штете нанете повредом права, која нису уређена овим законом, примењују се одредбе закона којим се уређују облигациони односи.”

Члан 43.

После члана 133. додају се назив изнад члана и члан 133а, који гласе:

„Накнада штете

Члан 133а

Оштећени има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете.

При одређивању висине накнаде штете суд узима у обзир све околности конкретног случаја, као што су негативне економске последице које трпи оштећени, укључујући изгубљену добит и добит коју је штетник остварио повредом права.

Суд може уместо накнаде штете из става 1. овог члана, када околности случаја то оправдавају, да досуди оштећеном паушалну накнаду која не може бити нижа од накнаде коју би примио за конкретни облик коришћења предмета заштите, да је то коришћење било законито.

Лице које повреду права није учинило намерно или крајњом непажњом, дужно је да оштећеном надокнади штету само у висини добити коју је остварило повредом права.”

Члан 44.

Члан 134. мења се и гласи:

„Члан 134.

На предлог лица које учини вероватним да је његово право повређено или да постоји озбиљна опасност да ће бити повређено, суд може одредити привремену меру:

1) одузимања, односно искључења из промета производа којима се повређује право;

2) одузимања или забрану отуђења материјала и предмета (прибор, алат) претежно употребљених у стварању производа којима се повређује право, односно претежно намењених стварању производа којима се повређује право;

3) забране предузимања радњи којима се повређује право или које представљају озбиљну опасност да ће право бити повређено.

Привремена мера се може, под истим условима, одредити и против сваког лица чије услуге је користило лице које вређа право (посредник).

На предлог лица које учини вероватним да је његово право повређено или да постоји озбиљна опасност да ће бити повређено приликом обављања привредне делатности и које учини вероватним постојање опасности која би

осујетила или знатно отежала накнаду штете, суд може, поред привремених мера из става 1. овог члана, одредити и привремену меру:

1) заплене покретне и непокретне имовине лица против кога се привремена мера предлаже;

2) забране исплата новчаних средстава са рачуна лица против кога се привремена мера предлаже.

Ради одређивања и спровођења привремене мере из става 3. овог члана суд може наложити достављање банкарских, финансијских, пословних или других докумената и података или наложити да се омогући приступ тим документима и подацима.

На лице коме је изречена забрана из става 1. тач. 2) и 3) и става 3. тачка 2) овог члана, као и налог из става 4. овог члана, а које не поступи по забрани, односно налогу, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује извршење и обезбеђење.”

Члан 45.

Назив изнад члана и члан 135. мењају се и гласе:

„Поступак за одређивање привремене мере

Члан 135.

Суд може одредити привремену меру одмах по пријему предлога за одређивање привремене мере и без претходног изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету.

Решење којим је одређена привремена мера, у случају из става 1. овог члана, доставља се странкама у поступку без одлагања, а најкасније одмах по спровођењу мере.

Када је привремена мера одређена пре покретања парничног или другог поступка, тужба, односно предлог за покретање другог поступка ради оправдања мере, мора се поднети у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању привремене мере.”

Члан 46.

После члана 135. додају се називи изнад чланова и чл. 135а и 135б, који гласе:

„Укидање привремене мере и накнада штете

Члан 135а

Ако у року из члана 135. став 3. овог закона тужба не буде поднета, односно не буде покренут други поступак ради оправдања привремене мере, суд на предлог лица против кога је привремена мера одређена обуставља поступак и укида спроведене радње.

Ако поступак по привременој мери буде обустављен и спроведене радње буду укинуге у складу са овим чланом, или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна опасност да ће право бити повређено, лице против кога је одређена привремена мера има право на накнаду штете која јој је нанета привременом мером.

Суд може условити одређивање привремене мере полагањем одговарајућег износа као средства обезбеђења у случају настанка штете из става 2. овог члана.

Сходна примена закона којим се уређује извршење и обезбеђење

Члан 135б

На питања у вези са поступком одређивања привремене мере, која нису уређена овим законом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређују извршење и обезбеђење.”

Члан 47.

Члан 136. мења се и гласи:

„Члан 136.

На предлог лица које учини вероватним да је његово право повређено или да ће бити повређено, суд може у току, као и пре покретања парничног поступка, одредити обезбеђење доказа, под условом да поверљиве информације буду заштићене.

Обезбеђењем доказа у смислу става 1. овог члана сматра се:

1) узимање детаљног описа производа којима се повређује право, са или без узимања узорака тих производа;

2) одузимање производа или дела производа којима се повређује право, а ако је то оправдано, и одузимање материјала и предмета (прибор, алат) претежно употребљених у стварању или стављању у промет производа којима се повређује право, као и докумената који се односе на наведено.”

Члан 48.

После члана 136. додају се називи изнад чланова и чл. 136а-136г, који гласе:

„Поступак за обезбеђење доказа

Члан 136а

Суд може одредити обезбеђење доказа одмах по пријему предлога за обезбеђење доказа и без изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету или ако постоји очигледна опасност да ће докази бити уништени.

Решење којим је одређено обезбеђење доказа, у случају из става 1. овог члана, доставља се странкама у поступку без одлагања, а најкасније одмах по спровођењу мере.

Када је обезбеђење доказа одређено пре покретања парничног поступка, тужба се мора поднети у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању обезбеђења доказа.

Укидање обезбеђења доказа и накнада штете

Члан 136б

Ако у року из члана 136а став 3. овог закона тужба не буде поднета, суд на предлог противне странке обуставља поступак и укида спроведене радње.

Ако поступак обезбеђења доказа буде обустављен и спроведене радње буду укинуте, или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна опасност да ће право бити повређено, противна странка има право на накнаду штете која му је нанета обезбеђењем доказа.

Суд може условити одређивање обезбеђења доказа полагањем одговарајућег новчаног износа као средства обезбеђења у случају настанка штете из става 2. овог члана.

Прибављање доказа

Члан 136в

Ако се странка у поступку која је учинила вероватним своје тврдње позива на доказ који се налази у поседу противне странке, суд противној странци налаже да достави тај доказ водећи рачуна о примени прописа о заштити поверљивих информација.

Под условима из става 1. овог члана, у случају да је право повређено приликом обављања привредне делатности, суд, на предлог једне странке у поступку, позива другу странку да достави банкарске, финансијске и пословне документе који се налазе у њеном поседу, под условом да поверљиве информације буду заштићене.

Сходна примена закона којим се уређује парнични поступак

Члан 136г

На питања у вези са поступком за обезбеђење доказа, која нису уређена овим законом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.”

Члан 49.

Члан 139. мења се и гласи:

„Члан 139.

Суд може, на оправдан захтев лица чије је право повређено, наложити лицу које је извршило повреду права да пружи информације о лицима која су учествовала у повреди права, као и о пореклу и дистрибутивним каналима производа или услуга којима се повређује право, као и да преда документе који су у вези са повредом права.

Достављање информација из става 1. овог члана суд може наложити и другом лицу:

- 1) код кога су пронађени производи којима се повређује право приликом обављања привредне делатности;
- 2) које користи услуге којима се право повређује приликом обављања привредне делатности;
- 3) које приликом обављања привредне делатности пружа услуге које се користе у активностима које повређују право;
- 4) које је лице из тач. 1), 2) или 3) овог става навело као лице укључено у производњу или дистрибуцију производа или пружање услуга којима се повређује право.

Под информацијама из става 1. овог члана сматрају се нарочито:

- 1) подаци о произвођачима, дистрибутерима, добављачима и другим лицима која су претходно била укључена у производњу или дистрибуцију производа или пружање услуга, као и подаци о продавцима који те производе продају;
- 2) подаци о количини произведених, испоручених или наручених производа или услуга, као и подаци о ценама оствареним за те производе или услуге.

Ако лица из ст. 1. и 2. овог члана из неоправданих разлога не поступи по налогу суда и не доставе тражене информације, одговараће за штету која на тај начин настане.”

Члан 50.

Члан 149. мења се и гласи:

„Члан 149.

„Европски патент у коме је назначена Република Србија, под условима из ст. 2-6. овог члана, од датума када је од стране Европског завода за патенте објављен податак о признању европског патента, обезбеђује једнака права као и национални патент у складу са овим законом.

У року од три месеца од датума објаве података о признању европског патента, носилац патента доставља надлежном органу:

- 1) захтев за упис европског патента у регистар патената;
- 2) патентни спис како је објављен у службеном гласилу Европског завода за патенте преведен на српски језик;
- 3) доказ о плаћеним трошковима објаве.

Ако Европски завод за патенте одржи европски патент на снази са измењеним патентним захтевима, носилац патента доставља надлежном органу превод измењеног патентног списка на српски језик и доказ о плаћеној републичкој административној такси за објаву, у року од три месеца од датума објаве у службеном гласилу Европског завода за патенте, податка о одлуци да европски патент са изменама остаје на снази.

Надлежни орган објављује сваки превод који је благовремено поднет на основу одредаба става 2. или става 3. овог члана.

Ако превод из става 2. или става 3. овог члана није поднет благовремено или ако републичке административне таксе нису плаћене у роковима из ст. 2. и 3. овог члана, европски патент за Републику Србију се сматра неважећим од почетка.

Сматра се да европски патент и пријава на којој је он заснован од почетка нису имали дејства из става 1. овог члана и члана 148. став 2. овог закона, у обиму у којем је тај патент пред Европским заводом за патенте оглашен ништавим, као и у обиму у коме је оглашен ништавим на основу решења из члана 131. овог закона.

Надлежни орган доноси решење о упису европског патента у Регистар патената под условом да су достављени докази о плаћеном трошку штампања патентног списка на српски језик.

Уколико подносилац захтева за упис европског патента у Регистар патената не достави доказ о плаћеном трошку из става 7. овог члана у остављеном року од дана пријема позива за плаћање трошка, надлежни орган захтев за упис европског патента у Регистар патената одбацује закључком.

Превод исправљеног патентног списка, онако како је објављен од стране Европског завода за патенте, надлежни орган објављује на писани захтев носиоца права, уз достављање доказа о уплати прописаних трошкова објаве и његовог превода.

Подаци о европском патенту, уписани у регистар патената објављују се у службеном гласилу надлежног органа.”

Члан 51.

У члану 160. став 1. реч: „и” замењује се речју: „или”.

Члан 52.

Назив изнад члана и члан 162. мењају се и гласе:

„Орган за међународно претраживање и међународно претходно испитивање

Члан 162.

За међународне пријаве поднете надлежном органу као органу примаоцу, подносилац пријаве може назначити орган за међународно претраживање и међународно претходно испитивање у складу са потписаним међународним уговорима.”

Члан 53.

У члану 164. став 1. мења се и гласи:

„Ако надлежни орган утврди да пријава малог патента испуњава услове из члана 163. ст. 2-6, члана 99. и члана 104. ст. 1. тач. 1), 2) и 4) овог закона, под условом да су достављени докази о извршеним уплатама такси из члана 107. став 5. овог закона, доноси решење о признању малог патента. У поступку признања малог патента, предмет проналаска који је наведен у пријави се не испитује на новост, инвентивни ниво и индустријску применљивост.”

У ставу 5. после речи: „одбацити” речи: „закључком, против кога се може изјавити жалба Влади у року од 15 дана од дана његовог пријема” бришу се.

Став 6. брише се.

Досадашњи став 7. постаје став 6.

Члан 54.

У члану 165. став 6. после речи: „или” додаје се реч: „правноснажна”.

Став 8. брише се.

Члан 55.

Члан 166. мења се и гласи:

„Члан 166.

До доношења решења о признању права, подносилац пријаве може поднети захтев за претварање пријаве малог патента у пријаву патента или дизајна и обрнуто.

Претворена пријава задржава признати датум подношења пријаве из које је претворена.”

Члан 56.

Члан 168. мења се и гласи:

„Члан 168.

У Регистар заступника из члана 5. овог закона могу се уписати физичка лица која су држављани Републике Србије, која имају пребивалиште на територији Републике Србије, која знају један светски језик, која се заступањем баве у виду занимања и која испуњавају следеће услове:

1) да нису осуђивана за кривично дело на безусловну казну затвора од најмање шест месеци или за кажњиво дело које их чини недостојним за обављање послова заступника;

2) да имају завршен један од факултета техничко-технолошких или природно-математичких наука, фармацеутски факултет или правни факултет;

3) да имају најмање три године радног искуства на пословима индустријске својине и положен стручни испит у надлежном органу или најмање пет година радног искуства на пословима индустријске својине у надлежном органу.

У регистар заступника из члана 5. овог закона могу се уписати и правна лица која имају седиште у Републици Србији и која запошљавају најмање једно лице са завршеним правним факултетом и једно лице са завршеним једним од факултета техничко-технолошких или природно-математичких наука или фармацеутски факултет која испуњавају услове из става 1. овог члана.

Лица из ст. 1. и 2. овог члана достављају надлежном органу адресу седишта заступничке канцеларије.

Стручни испит из става 1. тачка 3) овог члана полаже се пред испитном комисијом коју образује надлежни орган.

За полагање стручног испита плаћа се републичка административна такса.

Надлежни орган издаје уверење о положеном стручном испиту.

Надлежни орган ближе прописује програм и начин полагања стручног испита.”

Члан 57.

После члана 168. додају се називи изнад чланова и чл. 168а и 168б, који гласе:

„Упис у Регистар заступника

Члан 168а

Упис у Регистар заступника, који садржи редни број заступника, податке о заступнику и датум уписа у регистар врши се на основу писаног захтева физичког, односно правног лица.

Подносилац захтева из става 1. овог члана дужан је да уз захтев за упис достави доказе о испуњености услова из члана 168. овог закона и доказ о уплати републичке административне таксе.

Ако уз захтев за упис нису достављени докази о испуњености услова или доказ о уплати републичке административне таксе, надлежни орган одбацује захтев.

Ако лице из става 1. овог члана испуњава услове за упис у Регистар заступника, надлежни орган доноси решење о упису.

Надлежни орган доноси решење о одбијању захтева за упис у Регистар заступника ако нису испуњени услови прописани чланом 168. овог закона.

На писани захтев, уз који се доставља доказ о уплати републичке административне таксе, надлежни орган уписује промену података уписаних у Регистар заступника.

Упис у Регистар заступника објављује се у службеном гласилу.

Продужење важења уписа

Члан 168б

Упис у Регистар заступника продужава се сваке године, рачунајући од датума уписа.

Упис у Регистар заступника продужава се на писани захтев у коме се потврђује испуњеност услова из члана 168. овог закона и доставља доказ о уплати републичке административне таксе.

Лице уписано у Регистар заступника брише се из Регистра заступника:

- 1) на захтев регистрованог заступника;
- 2) по службеној дужности без одлагања од сазнања за наступање околности као што су:
 - (1) смрт физичког лица или престанак постојања правног лица;
 - (2) лишење пословне способности;
 - (3) престанак држављанства Републике Србије физичког лица или осуде за кривично дело на безусловну казну затвора од најмање шест месеци или за кажњиво дело које га чини недостојним за обављање послова заступника;
- 3) ако није продужен упис у регистар заступника.

Лице које је брисано из Регистра заступника може покренути поступак за поновни упис у овај регистар подношењем писаног захтева и доказа о плаћеној републичкој административној такси за упис у Регистар заступника.

О брисању и поновном упису у Регистар заступника надлежни орган доноси решење.

Брисање и поновни упис у Регистар заступника објављују се у службеном гласилу.”

Члан 58.

После члана 171. додају се назив главе XIXа ИНФОРМАЦИОНО-ОБРАЗОВНИ ПОСЛОВИ и члан 171а, који гласе:

„Члан 171а

Надлежни орган обавља информационо-образовне послове у области правне заштите проналазака и других права интелектуалне својине: спроводи обуке заинтересованим лицима, пружа стручну помоћ органима надлежним за принудно спровођење права интелектуалне својине, врши дијагностику интелектуалне својине у привредним субјектима, објављује публикације из области интелектуалне својине и врши претраживање и издаје извештаје о претраживању расположивих база података индустријске својине.

За обављање информационо-образовних послова, надлежном органу плаћају се републичке административне таксе.”

Члан 59.

Регистар пријава патената и Регистар патената, установљени Законом о патентима („Службени гласник РС”, бр. 99/11 и 113/17 – др. закон), настављају да се воде као Регистар патената, у складу са овим законом.

Регистар пријава малих патената и Регистар малих патената установљени Законом о патентима („Службени гласник РС”, бр. 99/11 и 113/17 – др. закон), настављају да се воде као Регистар малих патената, у складу са овим законом.

Члан 60.

Подзаконски прописи којима се извршава овај закон донеће се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Подзаконски акт из члана 26. овог закона донеће се у року од девет месеци од дана ступања на снагу овог закона.

До доношења подзаконских прописа из ст. 1. и 2. овог члана, примењују се подзаконски прописи донети на основу Закона о патентима („Службени гласник РС”, бр. 99/11 и 113/17 – др. закон), ако нису у супротности са овим законом.

Члан 61.

Од дана приступања Републике Србије Европској унији, одредбе чл. 16. и 22. Закона о патентима („Службени гласник РС”, бр. 99/11 и 113/17 – др. закон) примењиваће се и у случају да је носилац права или лице које је он овластио ставило заштићени производ у промет у држави чланици Европске уније или Европског економског простора.

Члан 62.

Даном приступања Републике Србије Европској унији престају да важе одредбе Закона о патентима („Службени гласник РС”, бр. 99/11 и 113/17 – др. закон) којима је уређен сертификат о додатној заштити, као и одредбе члана 1. овог закона у делу који се односи на тач. 20)-22) и 24)-28).

Одредба члана 36. овог закона примењује се од дана приступања Републике Србије Европској унији.

Члан 63.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.